

تعیین اندیس دیزل سوخت های بیودیزل تولید شده از ترکیبات اتیل استر

اسیدهای چرب بر اساس استاندارد ASTM D 611

صالح محمدی^۱

havre.irani@gmail.com

بهمن نجفی^۲

تاریخ دریافت: ۹۱/۸/۱۵

تاریخ پذیرش: ۹۲/۲/۳

چکیده

زمینه و هدف: از پارامترهای کیفی احتراق سوخت، اندیس دیزل می باشد که نشان دهندهی درجهی آرام سوزی و کیفیت سوخت دیزل است. یکی از روش هایی که بدون صرف هزینه و زمان زیاد می توان این پارامتر را اندازه گیری نمود استاندارد ASTM D 611 است. **روش بررسی:** در این تحقیق از هفت نوع روغن گیاهی (ذرت، سویا، سوس برنج، هسته انگور، زیتون، آفتابگردان و کلزا) برای تولید سوخت بیودیزل با استفاده از الکل اتانول و به روش ترنس استریفیکاسیون استفاده گردید. در راستای به دست آوردن اندیس دیزل، اندازه گیری نقطه ی آنیلین و درجه ی API لازم می باشد. اندازه گیری نقطه ی آنیلین نیز بر اساس استاندارد ASTM D 611-04 انجام شد. در این آزمایش ها از گازوییل به عنوان سوخت مبنا استفاده شد.

یافته ها: نتایج حاصل نشان داد که مقادیر اندیس دیزل سوخت های بیودیزل تولید شده از ترکیبات اتیل استر اسیدهای چرب، در بازه ۳۸-۴۵ می باشد در حالی که سوخت گازوییل دارای اندیس دیزل ۵۱/۵۶ می باشد. همچنین نتایج نشان داد که چگالی سوخت های بیودیزل به مراتب بالاتر از سوخت گازوییل است که باعث کاهش درجه ی API شده است.

نتیجه گیری و بحث: سوخت های بیودیزل حاصل از اتیل استر اسیدهای چرب از لحاظ کیفیت احتراق، اختلاف کمی در درجه آرام سوزی نسبت به سوخت گازوییل دارند. مقادیر اندیس دیزل نمونه سوخت های بیودیزل بجز کلزا و سویا به گازوییل نزدیک است. این نتایج نشان می دهد که سوخت های اتیل استر اسیدهای چرب می تواند جایگزین مناسبی برای سوخت های فسیلی باشند.

واژه های کلیدی: بیودیزل، اتیل استر اسیدهای چرب، اندیس دیزل، درجه ی API

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی مکانیک ماشینهای کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل.

۲- استادیار، گروه مهندسی مکانیک ماشین های کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی اردبیل.

مقدمه

زنجیره طولیل بوده که از منابع تجدیدپذیر مانند روغن‌های گیاهی یا چربی‌های حیوانی تهیه می‌شوند و دارای فرمول شیمیایی کلی $3C_{19}H_{35}COOR$ می‌باشند و به عنوان سوخت در موتورهای احتراق داخلی و سیستم‌های گرمایشی بکار می‌روند (۳).

از جمله مهم ترین فرآیندها در موتورهای احتراق داخلی، فرآیند احتراق می‌باشد. از پارامترهای مهم در فرآیند احتراق، درجه آرام‌سوزی سوخت است که نشان‌دهنده کیفیت احتراقی سوخت می‌باشد. برای تخمین درجه آرام‌سوزی سوخت، از عدد ستان و اندیس دیزل استفاده می‌کنند. اندازه‌گیری عدد ستان نیاز به موتور مخصوص دارد و از طرفی آزمایش آن پر هزینه و وقت‌گیر است. لذا برای تخمین درجه آرام‌سوزی سوخت، معمولاً به جای عدد ستان از اندیس دیزل استفاده می‌کنند. به عبارتی بهتر پارامتر اندیس دیزل، مشخص‌کننده آرام‌سوزی سوخت می‌باشد که از رابطه (۱) به دست می‌آید (ASTM D611):

Diesel Index = (۱)

$$\frac{(An Pt^{\circ}F) + (Degree API)}{100}$$

An pt: نشان‌دهنده پارامتر نقطه‌ی آنیلین است. نقطه آنیلین عبارت است از پایین‌ترین درجه حرارتی که آنیلین و نمونه مورد نظر با هم مخلوط می‌شوند و تشکیل یک فاز را می‌دهند (۴).

(Sp.gr): دانسیته نسبی نسبت جرم حجمی سوخت در ۱۵ درجه سانتی‌گراد به جرم آب هم حجم سوخت در همان درجه حرارت است. که به صورت $Sp.gr(\frac{60}{60^{\circ}F})$ بیان می‌شود.

API: تابعی از (Sp.gr) است که به صورت رابطه‌ی (۲) می‌شود (۴).

$$API = \frac{141.5}{Sp.gr(\frac{60}{60^{\circ}F})} - 131.5 \quad (2)$$

مالک اژدر و همکاران در سال ۱۳۹۰، از پنج نوع روغن، کلزا، سویا، ذرت، آفتابگردان و پسماند رستوران بیودیزل تولید کردند و با نسبت ۲۰ به ۸۰ با گازوئیل مخلوط نمودند و سوخت

در سال‌های اخیر بدلیل کاهش منابع سوخت‌های فسیلی و مسائل زیست‌محیطی و قابلیت تجدیدپذیری سوخت‌های بیودیزل تحقیقات وسیعی در راستای امکان استفاده از آن به جای سوخت گازوئیل انجام یافته است. منابعی به عنوان سوخت جایگزین می‌توانند مطرح شوند که اولاً منابعی ارزان قیمت و در دسترس (عدم وابستگی به منطقه‌ی جغرافیایی) بوده و ثانیاً دوستدار محیط‌زیست باشند که از آن جمله می‌توان به سوخت‌های بیولوژیکی به عنوان یک پیشنهاد اشاره کرد. مواد بیولوژیک پایه آلی داشته و به عنوان منابع انرژی قابل بازیابی، قابلیت مستقیم به انرژی و یا مواد حامل انرژی را دارند. یکی از مهم ترین سوخت‌های بیولوژیک، بیودیزل‌ها می‌باشند. بیودیزل را می‌توان از روغن‌های گیاهی تازه یا کارکرده و چربی‌های حیوانات تولید نمود. استفاده از روغن‌های گیاهی به طور مستقیم در موتور دیزل، با توجه به ویسکوزیته‌ی بالای روغن و به علت اتمیزه نشدن مناسب، باعث بوجود آمدن مشکلاتی از قبیل پایین بودن کیفیت اشتعال و احتراق ناقص سوخت می‌شود. از طرف دیگر با تشکیل لایه‌ای از سوخت محترق نشده روی دیواره‌ی سیلندر، کار سیستم روانکاری را مختل می‌نماید. برای جایگزین نمودن روغن گیاهی به عنوان سوخت در موتورهای دیزل باید بعضی از خواص آن را اصلاح کرد. لذا باید عملیاتی بر روی این روغن‌ها انجام گیرد تا خواص آن با سوخت دیزل مطابقت داشته باشد و نیاز به ایجاد تغییرات را در موتور دیزل به حداقل رسانده، پایداری و ارزش حرارتی بیشتری داشته و مصرف ویژه‌ی آن پایین بیاید. لذا باید روغن گیاهی طی فرآیندی تغییر یافته و به صورت بیودیزل اصلاح گردد. برای تهیه بیودیزل، روغن‌ها با یک الکل مخلوط می‌شوند و یک کاتالیزور مانند هیدروکسید پتاسیم همراه با آن مورد استفاده قرار می‌گیرد. نتیجه‌ی واکنش روغن با الکل در کنار کاتالیزور مناسب در دما و فشار تعیین شده، تولید استر و گلیسرین است (۱).

بیودیزل سوخت تجدیدپذیر، غیر سمی، بدون گوگرد و ترکیبات آروماتیک است (۲) و متشکل از آلکیل استر اسیدهای چرب با

توسط نت و همکاران مورد بررسی قرار گرفته است. آزمایش آنها شامل انتشار آلاینده‌ها از سوخت های بیودیزل متیل استر اسیدهای چرب و اتیل استر اسیدهای چرب و مخلوط آنها با گازوییل بوده است. نتایج نشان داد که خروج اکسیدهای نیتروژن (NO_x) و منوکسید کربن (CO) و دوده در صورت استفاده از اتیل استر، اثرات مخرب کمتری نسبت به متیل استر روغن کلزا دارد. انتشار (NO_x) در اتیل استر اسیدچرب بیودیزل در مقایسه با سوخت دیزل ۸/۳ درصد بیشتر است. هنگامیکه حدود ۲۵ تا ۵۰ درصد بیودیزل با سوخت گازوییل مخلوط شد، انتشار (NO_x) کاهش پیدا می‌کند. زمانی که اتیل استر کلزا به صورت خالص سوخته شود، انتشار HC تا ۵۳ درصد و (CO) تا ۷/۲ درصد و دوده ۷۲/۶ درصد در مقایسه مقایسه با سوخت گازوییل به کار برده شده کاهش می‌یابد. قابلیت تجزیه پذیری اتیل استر در مقایسه با متیل استر و سوخت گازوییل سریعتر است. در طول یک دوره‌ی استاندارد ۲۱ روزه ۹۷/۷ درصد متیل استر کلزا، ۹۸ درصد اتیل استر و ۶۱/۳ درصد سوخت گازوییل به طور بیولوژیکی تجزیه شده است. خطر انتشار خروجی‌های ماشین‌آلات با جایگزینی سوخت بیودیزل بجای سوخت گازوییل کاهش پیدا می‌کند (۱۰). در ۱۰ سال اخیر نیز بطور افزایشی مطالعاتی تاثیر سوخت های بیودیزل بر روی عملکرد موتور مورد مطالعه قرار گرفته است. استفاده از بیودیزل منجر به کاهش قابل توجهی در آلاینده‌های CO ، به همراه کاهش نامحسوس در توان، افزایش مصرف سوخت و افزایش آلاینده‌های NO_x در موتورهای دیزل معمولی، با ایجاد تغییر کمی یا بدون تغییر در موتور حاصل می‌شود (۱۱).

مواد و روش ها

در این تحقیق از هفت نوع روغن گیاهی (ذرت، سویا، سبوس برنج، هسته انگور، زیتون، آفتابگردان و کلزا) برای تولید سوخت بیودیزل با استفاده از الکل اتانول و به روش ترنس-استریفیکاسیون استفاده گردید. نسبت مولی مشخصی از الکل به روغن (۶ به ۱) را تحت دمای معین (۷۰ درجه سانتیگراد) و درصد وزنی مشخصی از میزان کاتالیزور بازی هیدروکسید سدیم (یک درصد وزن روغن) با شدت همزنی مطابق با شرایط

حاصل ($B20$) جهت تعیین میزان آلاینده‌گی خروجی بر روی موتور تست گردید. نتایج آنها نشان داد که سوخت های بیودیزل در حالت کلی آلاینده‌گی کمتری نسبت به گازوئیل دارند و مناسب‌ترین سوخت پیشنهادی با توجه به کمترین آلاینده‌گی بیودیزل کلزا می‌باشد (۵). در سال ۱۳۹۱، محمدی، خواص فیزیکی و شیمیایی اتیل استر اسیدهای چرب (چگالی، ویسکوزیته، نقطه اشتعال و عدد ستان) برای سوخت بیودیزل پسماند روغن سویا، با استفاده از استانداردهای $ASTM$ و DIN موجود اندازه‌گیری کرد و این خواص را با سوخت دیزل متداول در ایران مقایسه نمود. نتایج نشان داد عدد ستان اتیل استر اسیدهای چرب پسماند سویا پایین‌تر از سوخت بیودیزل سویا و سوخت دیزل می‌باشد در حالی که خواص چگالی، ویسکوزیته و نقطه اشتعال در پسماند سویا بالاتر از سوخت دیزل می‌باشد و تفاوت زیادی با بیودیزل سویا ندارد (۶). در سال ۱۳۸۹، عباسی‌فخر، سوخت های بیودیزل تشکیل شده از اتیل استر اسیدهای چرب را از هفت نوع روغن گیاهی (ذرت، سویا، سبوس برنج، هسته انگور، زیتون، آفتابگردان و کلزا) تولید نمود. چگالی، ارزش حرارتی، نقطه ابری شدن، گرانبوی و نقطه اشتعال سوخت بیودیزل، بر اساس اتیل استر اسیدهای چرب موجود در آن، با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی مدل‌سازی کرد (۷). در سال ۲۰۰۵، رامادز و همکاران در تحقیقی، داده‌های شاخص ستان سوخت های بیودیزل تولید شده از متیل استر اسیدهای چرب روغن آفتابگردان مربوط به آزمایشات محققین در طول سالهای ۲۰۰۵-۱۹۹۵ را جمع‌آوری نموده و با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی مدلی را برای تخمین شاخص ستان بر حسب درصد متیل استر اسیدهای چرب تعیین نمودند (۸). بامگبوی و هانسن در سال ۲۰۰۸، عدد ستان سوخت بیودیزل را بر حسب ترکیبات متیل استر اسیدهای چرب ($FAME$) به دست آوردند. در این تحقیق، آنها از عدد ستان متیل استر اسیدهای چرب تولید شده از روغن های گیاهی سویا، کلزا، آفتابگردان، خرما، پیه نهنگ، گوشت خوک، پنبه‌دانه و بادام‌زمینی اندازه‌گیری شده‌ی توسط محققان پیشین، استفاده کردند (۹). اثرات زیست محیطی اتیل استر اسید چرب کلزا،

در راستای به دست آوردن اندیس دیزل، اندازه‌گیری نقطه‌ی آنیلین و درجه‌ی API لازم می‌باشد. آنیلین مورد نیاز جهت انجام آزمایشات، آنیلین خالص می‌باشد شکل ۱ دستگاه آماده سازی شده برای تقطیر جهت خالص‌سازی آنیلین را نشان می‌دهد. پس از تنظیم دستگاه تقطیر ASTM مقدار ۱۰۰ CC از نمونه را در بالن دستگاه تقطیر ریخته و بالن با ملایمت حرارت داده شد. پس از مدت زمان ۳۰ دقیقه مقدار ۸۰ CC آنیلین خالص به دست آمد.

بهینه تولید سوخت بیودیزل (۶۰۰ دور در دقیقه) در نظر گرفته شد. در این حالت زنجیره‌ی اسیدهای چرب به اتیل استراسیدهای چرب ناخالص تبدیل می‌شود. اما بدلیل استفاده از کاتالیزور بازی هیدروکسید سدیم، PH سوخت بازی شد که به منظور خنثی‌سازی از اسید کلریک استفاده شد. به منظور حذف الکل و گلسیرین موجود در سوخت و با توجه به تبخیر شدن الکل و حل شدن گلسیرین در آب، فرآیند آبشویی در سه مرحله و با استفاده از آب مقطر انجام گرفت (۵).

شکل ۱- روش خالص سازی آنیلین

۱۰۰ سی‌سی، بشر بزرگ ۴۰۰ سی‌سی، گیره با سه پایه و هیتر (گرم‌کن) می‌باشند.

برای به دست آوردن نقطه‌ی آنیلین طبق استاندارد (ASTM D 611-64) دستگاهی به مانند شکل (۲) آماده شد و وسایل مورد لزوم جهت انجام آزمایش‌ها، دماسنج دیجیتالی، همزن مغناطیسی، چوب پنبه مناسب، لوله آزمایش مناسب

شکل ۲- دستگاه آماده‌سازی شده برای اندازه‌گیری نقطه‌ی آنیلین

گردید. بدین منظور مقدار چهار و پنج و شش سی سی با سرعت بهم زن مغناطیسی ۲۰۰، ۳۰۰ و ۴۰۰ rpm از سوخت گازوئیل، در لوله مورد آزمایش ریخته شد. مشاهده گردید که با مقدار پنج سی سی و دور ۳۰۰ rpm، نقطه‌ی آنیلین گازوئیل $58/43^{\circ}\text{C}$ می‌باشد. بنابراین برای سایر آزمایش‌ها مقدار پنج سی سی به عنوان نمونه سوخت انتخاب شد (۴).

برای به دست آوردن درجه‌ی API، اندازه‌گیری چگالی سوخت در دمای $15/5^{\circ}\text{C}$ لازم می‌باشد. با استفاده از دستگاه چگالی‌سنج دیجیتال مدل DA-130N طبق استاندارد ASTM D4052 و در دمای $15/5^{\circ}\text{C}$ ، چگالی سوخت های مورد آزمایش اندازه‌گیری شد (۵). سپس با استفاده از رابطه‌های (۲) درجه‌ی API به دست می‌آید و با قرار دادن آن در رابطه (۱) اندیس دیزل به دست آمد (۴).

نتایج

برای به دست آوردن اندیس دیزل بر اساس استاندارد (ASTM D 611-64)، لازم است نقطه‌ی آنیلین و درجه‌ی API محاسبه شود. در انجام آزمایشات مشاهده گردید که نمونه سوخت های مورد آزمایش در همان دمایی که با محلول آنیلین مخلوط می‌شوند (نقطه‌ی آنیلین) در همان دما نیز، از آن جدا می‌شود. شکل ۳ نقطه‌ی جدایش سوخت گازوئیل با محلول آنیلین را نشان می‌دهد. با استفاده از داده‌های نقطه‌ی آنیلین، چگالی نسبی نمونه سوخت های مورد آزمایش و روابط (۱) و (۲)، داده‌های درجه‌ی API و اندیس دیزل به دست آمد که در جدول ۱ نشان داده شده است. با استفاده از دستگاه چگالی‌سنج دیجیتال مدل DA-130N، چگالی آب در دمای $15/5^{\circ}\text{C}$ درجه‌ی سانتی‌گراد، $\frac{kg}{m^3}$ ۰/۹۹۹ می‌باشد. سایر پارامترها در (جدول ۱) آورده شده است.

در مرحله‌ی آماده‌سازی دستگاه اندازه‌گیری نقطه‌ی آنیلین، بدلیل نقطه‌ی جوش بالاتر روغن نسبت به آب، برای گرم کردن از حمام روغن سوپا استفاده شد. دماسنج را بالاتر از سطح روغن و آنیلین به صورت عمودی قرار داده شد. روش کار به شرح زیر می‌باشد.

- (۱) در لوله آزمایش محلول آنیلین و محلول سوخت مورد آزمایش با پی‌پت به مقدار برابر در لوله ریخته شد. آنیلین ماده سمی است و از اینرو با دهان به داخل پی‌پت مکیده شد.
- (۲) در لوله آزمایش با چوب پنبه محکم بسته شد و دماسنج را به صورت مناسب قرار داده شد، یعنی دماسنج را طوری در داخل آن قرار دهید که با بدنه لوله تماس پیدا نکند.
- (۳) لوله آزمایش را با کمک گیره در حمام گرم کننده قرار داده شد و گرم‌کن زیر آن را در حالت روشن قرار داده شد.
- (۴) با کمک همزن مغناطیسی به صورت مرتب مواد درون لوله را هم زده و با دقت به دما و مواد درون لوله توجه کنید. سرعت هم‌زن را طوری تنظیم می‌کنیم که مخلوط دارای جریان یکنواخت باشد. سرعت گرم کردن بایستی حدود 2°C در هر دقیقه باشد پس از اینکه در اثر گرم کردن دو فاز یکی شدند گرم کن را خاموش کرده و جریان آب سرد را برقرار شد به طوری که مخلوط با سرعت $0/5$ تا 1°C در هر دقیقه سرد شد.
- (۵) دمایی که دوفاز آنیلین و سوخت مورد آزمایش تشکیل یک فاز را می‌دهند خوانده شد. این دما همان نقطه آنیلین است و بعد از سرد شدن و دو فازی شدن نیز می‌توان دما را مشاهده کرد.
- (۶) این عمل گرم و سرد کردن، سه بار انجام داده شد تا نقطه آنیلین دقیقی به دست آمد (۴).

برای بررسی صحت آزمایش‌ها، نمونه سوخت اول گازوئیل انتخاب شد به عبارتی دیگر دستگاه با سوخت گازوئیل کالیبره

جدول ۱- مقادیر اندیس دیزل نمونه سوخت های بیودیزل

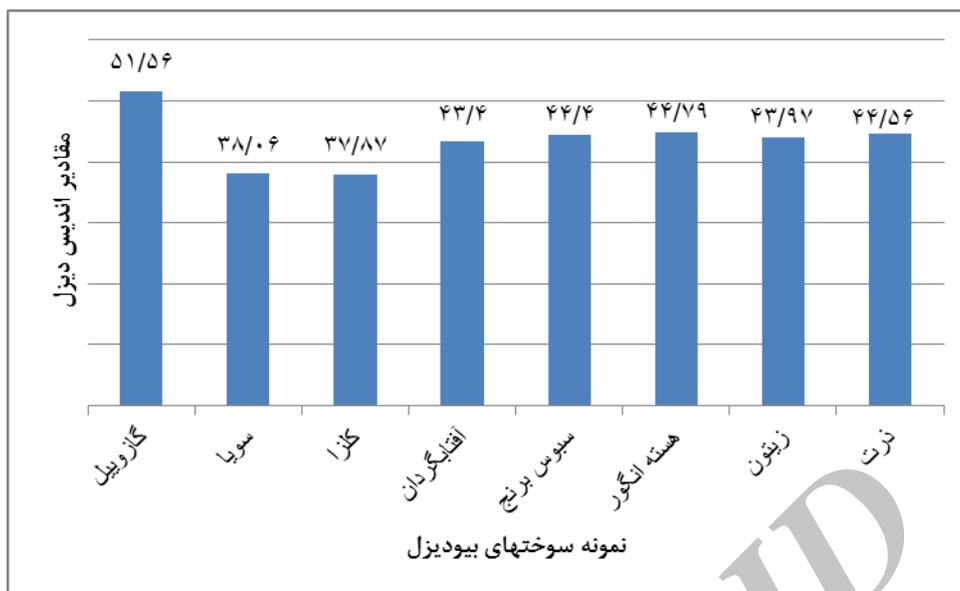
اندیس دیزل	درجهی API	چگالی در دمای ۱۵/۵	نقطه آنیلین درجه فارنهایت	نقطه آنیلین (°C)			نمونه سوخت	
				میانگین	تکرار سوم	تکرار دوم		
۵۱/۵۶	۳۷/۵۸	۰/۸۳۶	۱۳۷/۱۷۴	۵۸/۴۳	۵۷/۳	۶۰	۵۸	گازوئیل
۳۸/۰۶	۲۶/۴۴	۰/۸۹۵	۱۴۳/۹۴۹	۶۲/۲	۶۲/۳	۶۲	۶۱	سویا
۳۷/۸۷	۲۷/۵۱	۰/۸۸۹	۱۳۷/۶۵۹	۵۸/۷	۵۹	۵۸/۴	۵۹	کلزا
۴۳/۴۰	۲۶/۸	۰/۸۹۳	۱۶۱/۹۴	۷۲/۲	۷۱	۷۰	۷۶	آفتابگردان
۴۴/۴۰	۲۸/۲۲	۰/۸۸۵	۱۵۷/۳۳۵	۶۹/۶۳	۷۰/۲	۷۰	۶۹	سبوس برنج
۴۴/۷۹	۲۶/۸	۰/۸۹۳	۱۶۷/۱۲۷	۷۵/۰۷	۷۵/۱	۷۴	۷۶/۵	هسته انگور
۴۳/۹۷	۲۹/۱۳	۰/۸۸۰	۱۵۰/۹۴۴	۶۶/۰۸	۶۶/۲	۶۵/۷	۶۶/۸	زیتون
۴۴/۵۶	۲۸/۵۹	۰/۸۸۳	۱۵۵/۸۵۹	۶۸/۸۱	۶۸/۹	۶۹/۳	۶۸/۶	ذرت

شکل ۳- نقطه‌ی جدایش آنیلین با نمونه سوخت مورد آزمایش (گازوئیل)

بالاتر از سوخت گازوئیل است که این عدد پایین برای چگالی باعث کاهش درجهی API می‌شود.

نمودار شکل ۴ نشان‌دهنده‌ی اندیس دیزل نمونه سوخت های بیودیزل و گازوئیل می‌باشد. مقادیر اندیس دیزل سوخت های بیودیزل بجز کلزا و سویا به گازوئیل نزدیک‌تر است. همچنین نتایج نشان می‌دهد که چگالی سوخت های بیودیزل به مراتب

شکل ۴- مقادیر اندیس دیزل نمونه سوخت های مورد آزمایش

نتیجه گیری

قطب علمی مهندسی بازیافت و ضایعات محصولات استراتژیک کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران. صفحات ۱، ۲ و ۳.

۳. نجفی، ب. پیروزی، و. قبادیان، ب. ۱۳۸۵، فرآیند احتراق و آلاینده‌گی موتور دوگانه سوز با استفاده از سوخت گاز طبیعی و بیودیزل، رساله دکترا، دانشگاه تربیت مدرس. صفحات ۱۶، ۱۷ و ۲۳.

4. Standard Test Methods for Aniline Point and Mixed Aniline Point of Petroleum Products and Hydrocarbon Solvents. ASTM International, 100 Barr Harbor Drive, PO Box C700, West Conshohocken, PA 19428-2959, United States. Pp. 1-6.

۵. عباسی‌فخر، م. نجفی، ب. جمالی، ش. ۱۳۸۹، پیش‌بینی خواص ترموفیزیکی سوخت بیودیزل با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه محقق اردبیلی. صفحات ۲۷ تا ۳۳.

اندازه‌گیری نقطه‌ی آنیلین نیز بر اساس استاندارد ASTM D 611-04 انجام شد. نتایج حاصل از استاندارد ASTM D 611 نشان داد که مقادیر اندیس دیزل سوخت های بیودیزل تولید شده از ترکیبات اتیل استر اسیدهای چرب، در بازه ۳۸-۴۵ می‌باشد در حالیکه گازوئیل دارای اندیس دیزل ۵۱/۵۶ می‌باشد که این مطلب بیانگر اینست که سوخت های بیودیزل از لحاظ کیفیت احتراق، اختلاف کمی در درجه آرام-سوزی نسبت به سوخت گازوئیل دارند. همچنین نتایج نشان داد مقادیر بالای چگالی سوخت های بیودیزل باعث کاهش درجه‌ی API شد.

منابع

1. Nwafor, O. M.I., Rice, G. and Ogbonna, A. I. (2000). Effect of Advanced Injection Timing on the Performance of apeseed Oil in Diesel Engines. Journal of Renewable Energy, pp. 21, 433.

۲. قبادیان، ب. خاتمی فر، م. ۱۳۸۴، تولید بیودیزل از روغن های پسماند خوراکی، مجموعه مقالات دومین همایش ملی بررسی ضایعات محصولات کشاورزی،

9. Bamgboye. A. I. and Hansen A. C., 2008. prediction of cetane number of biodiesel fuel from the fatty acid methyl ester (FAME) composition. *Int. Agrophysics*, 2008, 22, 21-29.
10. Knothe G and Dunn RO, 1998, Recent Results from Biodiesel Research at the National Center for Agricultural Utilization Research. *Landbauforschung Voelkenrode, Sonderheft 190 (Biodiesel-Optimierungspotentiale and mwelteffekte)*, ISSN: 0376-0723.
11. Jinlin Xue, Tony E. Grift, Alan C. Hansen" Effect of biodiesel on engine performances and emissions" . *Renewable and Sustainable Energy Reviews* 15 (2011) 1098–1116.
۶. مالک اژدر، ح. نجفی، ب. عزیززاده، ص. ۱۳۹۱. مطالعه تأثیر اتیل استر پنج نوع روغن گیاهی و مخلوط آنها با گازوییل بر انتشار آلاینده‌های یک موتور اشتعال تراکمی، دومین همایش ملی تنوع زیستی و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست. تیرماه ۹۱. ارومیه. ایران.
۷. محمدی، ص. نجفی، ب. ۱۳۹۱. تولید اتیل استر اسیدهای چرب از روغن پسماند سویا و مقایسه برخی خواص فیزیکی و شیمیایی آن با بیودیزل سویا و گازوییل، نخستین همایش علمی - تخصصی توسعه روستایی و کشاورزی با تاکید بر تولید ملی، زمستان ۹۱. پیرانشهر. ایران.
8. Ramadhas, A. S., Jayaraj, S., Muraleedharan, C., Padmakumari, K. 2005. Artificial neural networks used for the prediction of the cetane number of biodiesel. *Renewable Energy* , 31, pp. 2524–2533.

Archive of SID